

2. Ar ESS 2 straipsnis, 6 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, siejami su Chartijos 47 straipsniu ir SESV 267 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama taikyti nacionalinės teisės nuostatas, tokias kaip *Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (2017 m. gruodžio 8 d. Aukščiausiojo Teismo įstatymas) (suvestinė redakcija: Dz. U. 2021, 154 pozicija) 29 straipsnio 2 ir 3 dalys, 26 straipsnio 3 dalis ir 72 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys, tiek kiek jomis draudžiama (antraip bus skirta drausminė nuobauda, kaip antai atleidimas iš pareigų), kad Aukščiausiasis Teismas nustatytų ar vertintų teisėjo paskyrimo teisėtumą arba iš šio paskyrimo kylančius teisingumo vykdymo įgaliojimus ir iš esmės vertintų šiais pagrindais grindžiamus prašymus dėl teisėjo nušalinimo, darant prielaidą, jog šis draudimas turi būti pateisinamas tuo, kad Sąjunga pripažįsta valstybių narių konstitucinę tapatybę?
3. Ar ESS 2 straipsnis ir 4 straipsnio 2 ir 3 dalys, siejamos su ESS 19 straipsniu ir SESV 267 straipsniu, turi būti aiškinamos taip, kad valstybės narės konstitucinio teismo (*Trybunał Konstytucyjny*, Lenkija) sprendimas, kuriuo nacionalinio paskutinės instancijos teismo (Aukščiausiojo Teismo) sprendimas pripažįstamas prieštaraujančiu Lenkijos Respublikos Konstitucijai, negali būti kliūtimi vertinant teismo nepriklausomumą ir tikrinant, ar šis teismas buvo įsteigtas pagal įstatymą, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę, papildomai atsižvelgiant į tai, kad Aukščiausiojo Teismo sprendimu buvo siekiama įgyvendinti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą, kad Lenkijos Respublikos Konstitucijos nuostatos ir galiojantys įstatymai (nacionalinės teisės nuostatos) nesuteikia Konstituciniam Teismui kompetencijos peržiūrėti teismų sprendimus, įskaitant pagal 2017 m. gruodžio 8 d. Aukščiausiojo Teismo įstatymo (suvestinė redakcija: Dz. U. 2021, 154 pozicija) 83 straipsnį priimamus sprendimus, kuriais sprendžiami teisės nuostatų aiškinimo skirtumai, be to, kad Konstitucinis Teismas dėl jo dabartinės sudėties suformavimo nebuvo pagal įstatymą įsteigtas teismas, kaip tai suprantama pagal Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (Dz. U. 1993, Nr. 61, 284 pozicija su pakeitimais) 6 straipsnio 1 dalį?

**2022 m. spalio 24 d. *Landgericht Berlin* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
baudžiamojoje byloje prieš M. N.**

(Byla C-670/22)

(2023/C 35/37)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Berlin

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

M. N.

Prejudiciniai klausimai

1. Dėl sąvokos „išduodančioji institucija“ aiškinimo pagal Direktyvos 2014/41 ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalį, siejamą su 2 straipsnio c punktu:
 - a) Ar Europos tyrimo orderis (toliau – ETO), kuriuo siekiama gauti įrodymus, kurie jau yra vykdančiojoje valstybėje (šiuo atveju – Prancūzijoje) turi būti išduotas teismo, jeigu pagal išduodančiosios valstybės (šiuo atveju – Vokietijos) teisę panašioje nacionalinėje byloje nurodyti surinkti atitinkamus įrodymus turėjo teismas?
 - b) Alternatyviai, ar tai taikoma bent jau tais atvejais, kai vykdančioji valstybė ėmėsi atitinkamos priemonės išduodančiosios valstybės teritorijoje, siekdama vėliau pateikti perimtus duomenis suinteresuotoms išduodančiosios valstybės tyrimo institucijoms baudžiamojo persekiojimo tikslais?

- c) Ar įrodymų gavimo tikslu išduodamas ETO, neatsižvelgiant į išduodančiosios valstybės nacionalines jurisdikcijos taisykles, visada turi būti išduotas teismo (arba nepriklausomos institucijos, nedalyvaujančios baudžiamajame tyrime), jeigu priemonė susijusi su dideliu svarbių pagrindinių teisių suvaržymu?

2. Dėl Direktyvos 2014/41 6 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimo:

- a) Ar pagal Direktyvos 2014/41 6 straipsnio 1 dalies a punktą yra draudžiama remiantis ETO perduoti perimtus telekomunikacinius tinklais perduodamus duomenis, kurie jau yra vykdančiojoje valstybėje (Prancūzijoje), visų pirma srauto ir vietos nustatymo duomenis bei ryšių turinio įrašus, jeigu vykdančioji valstybė perėmė visų ryšio paslaugos abonentų duomenis, ETO prašoma perduoti visų išduodančiosios valstybės teritorijoje esančių abonentų duomenis, o skiriant ir taikant duomenų perėmimo priemonę arba išduodant ETO nebuvo jokių konkrečių požymių, kad tie individualūs abonentai yra padarę sunkias nusikalstamas veikas?
- b) Ar pagal Direktyvos 2014/41 6 straipsnio 1 dalies a punktą yra draudžiamas toks ETO, jeigu vykdančiosios valstybės institucijos dėl didelio slaptumo negali patikrinti taikant duomenų perėmimo priemonę perimtų duomenų vientisumo?

3. Dėl Direktyvos 2014/41 6 straipsnio 1 dalies b punkto aiškinimo:

- a) Ar pagal Direktyvos 2014/41 6 straipsnio 1 dalies b punktą yra draudžiama remiantis ETO perduoti perimtus telekomunikacinius tinklais perduodamus duomenis, kurie jau yra vykdančiojoje valstybėje (Prancūzijoje), jeigu vykdančiosios valstybės duomenų perėmimo priemonė, kurią taikant duomenys buvo surinkti, pagal išduodančiosios valstybės (Vokietijos) teisę panašioje nacionalinėje byloje būtų buvusi neteisėta?
- b) Alternatyviai: ar tai taikoma bent jau tuo atveju, kai vykdančioji valstybė vykdė duomenų perėmimą išduodančiosios valstybės teritorijoje ir jos interesais?

4. Dėl Direktyvos 2014/41 31 straipsnio 1 ir 3 dalių aiškinimo:

- a) Ar su įsiskverbimu į galinius įrenginius susijusi priemonė, skirta perimti interneto ryšio paslaugos srauto, vietos ir ryšių duomenis, yra telekomunikacinius tinklais perduodamos informacijos perėmimas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2014/41 31 straipsnį?
- b) Ar Direktyvos 2014/41 31 straipsnio 1 dalyje numatyta informacija visada turi būti pateikiama teismui, ar tai taikoma bent jau tais atvejais, kai pagal valstybės, kuriai pranešama (Vokietijos) teisę perimančiosios valstybės (Prancūzijos) numatytą priemonę panašioje nacionalinėje byloje galėtų paskirti tik teismas?
- c) Tiek, kiek Direktyvos 2014/41 31 straipsniu taip pat siekiama užtikrinti atitinkamų telekomunikacinių tinklų naudotojų individualią apsaugą, ar tai apima ir duomenų naudojimą baudžiamojo persekiojimo tikslais valstybėje narėje, kuriai pranešama (Vokietijoje), ir, jeigu taip, ar šis tikslas yra lygiavertis tolesniam tikslui – apsaugoti valstybės narės, kuriai pranešama, suverenitetą?

5. Įrodymų gavimo pažeidžiant Sąjungos teisę teisinės pasekmės:

- a) Ar draudimas naudoti įrodymus, gautus Sąjungos teisei prieštaraujančiu ETO, gali tiesiogiai kilti iš Sąjungos teisėje įtvirtinto veiksmingumo principo?
- b) Ar Sąjungos teisei prieštaraujančiu ETO gautų įrodymų atveju Sąjungos teisėje įtvirtintas lygiavertiškumo principas reiškia, kad tokius įrodymus naudoti yra draudžiama, jeigu priemonės, kurią taikant įrodymai buvo surinkti vykdančiojoje valstybėje, nebūtų buvę galima skirti panašioje išduodančiosios valstybės nacionalinėje byloje, o įrodymų, surinktų taikant tokią neteisėtą nacionalinę priemonę, pagal išduodančiosios valstybės teisę nebūtų buvę galima naudoti?

- c) Ar pažeidžiama Sąjungos teisė, ypač veiksmingumo principas, jeigu įrodymai, pagal Sąjungos teisę gauti neteisėtai dėl to, kad nebuvo įtarimų dėl nusikalstamos veikos, baudžiamajame procese yra naudojami pateisinant tai nusikalstamų veikų, apie kurias pirmą kartą sužinota įvertinus įrodymus, sunkumu ir remiantis interesų pusiausvyra?
- d) Alternatyviai: ar iš Sąjungos teisės, ypač iš veiksmingumo principo, išplaukia, kad Sąjungos teisės pažeidimai gaunant įrodymus nacionaliniame baudžiamajame procese negali likti visiškai be pasekmių net ir sunkių nusikalstamų veikų atveju, todėl į juos kaltinamojo naudai turi būti atsižvelgta bent jau įrodymų vertinimo arba baudmės skyrimo lygmeniu?

(¹) 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014, p. 1).

2022 m. lapkričio 2 d. Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A. / P. S.A.

(Byla C-677/22)

(2023/C 35/38)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Atsakovė: P. S.A.

Prejudicinis klausimas

Ar 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/7/ES dėl kovos su pavėluotu mokėjimu, atliekamu pagal komercinius sandorius (nauja redakcija) (¹), 3 straipsnio 5 dalis turi būti aiškinama taip, kad aiškus verslininkų susitarimas dėl ilgesnio nei 60 dienų mokėjimo laikotarpio gali būti taikomas tik toms sutartims, kuriose sutarties sąlygos nėra suformuluotos tik vienos iš sutarties šalių?

(¹) OL L 48, 2011, p. 1.

2022 m. lapkričio 3 d. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Profi Credit Polska S.A. / G.N.

(Byla C-678/22)

(2023/C 35/39)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Profi Credit Polska S.A.

Atsakovė: G.N.